

УДК 796.01

Омок Г.А.<sup>1</sup>, Шуба Л.В.<sup>2</sup>, Скиба І.С.<sup>3</sup>

<sup>1, 2</sup> доц. НУ «Запорізька політехніка»

<sup>3</sup> студ. гр. УФКС-114м НУ «Запорізька політехніка»

## **КЛЮЧОВІ АСПЕКТИ ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ**

Розширений аналіз показав, що недостатнє використання електронних ресурсів і платформ для дистанційного навчання, набуло актуальності під час пандемії COVID-19, і залишається по теперішній час. Впровадження засобів цифрових технологій на уроках фізичної культури має безліч переваг, однак цей процес супроводжується низкою викликів, які можуть обмежувати його ефективність.

Матеріально-технічні:

1. Висока вартість обладнання (фітнес-трекери, інтерактивні дошки, VR-гарнітури, мобільні додатки для аналізу фізичної активності потребують значних фінансових вкладень на які освітні заклади, особливо у сільській місцевості, часто не мають достатнього бюджету);

2. Недостатнє технічне забезпечення (нестача якісного спортивного інвентарю в поєднанні з недостатньо розвиненою технічною інфраструктурою (відсутність Wi-Fi, комп'ютерів чи планшетів);

3. Зношеність обладнання (цифрові пристрої потребують регулярного оновлення, обслуговування та ремонту, що також вимагає коштів).

Кадрові виклики:

1. Недостатня цифрова грамотність викладачів фізичної культури (багато педагогів не мають необхідних навичок для роботи з цифровими пристроями чи спеціалізованими програмами).

2. Відсутність тренінгів і курсів (бракує систематичних програм підвищення кваліфікації для педагогів, які б допомагали їм освоювати нові технології та впроваджувати їх у навчальний процес).

Соціальні виклики:

1. Нерівність доступу (не всі здобувачі освіти мають однаковий доступ до цифрових пристроїв, особливо в сім'ях із низьким рівнем доходу. У сільській місцевості часто бракує доступу до інтернету або сучасних технологій).

2. Мотивація учнів (деякі здобувачі освіти не сприймають уроки фізичної культури з використанням цифрових технологій як «справжню активність» через фокус на технічній стороні. Надмірна залежність від технологій може знизити інтерес до безпосередньої фізичної активності).

Педагогічні виклики:

1. Баланс між цифровими технологіями та фізичною активністю (використання технологій може займати час, який раніше був відведений для

виконання вправ; існує ризик, що цифрові засоби стануть самоціллю, а не інструментом для досягнення освітніх цілей).

2. Недостатня інтеграція в навчальну програму (освітні програми можуть не передбачати використання цифрових технологій, що створює перешкоди для їх повноцінного впровадження).

3. Об'єктивність оцінювання (використання цифрових пристроїв для збору даних (наприклад, фітнес-трекерів) може призводити до неправильної інтерпретації результатів через технічні помилки або неправильне використання пристроїв).

4. Психологічна неготовність учасників процесу (стрес через новизну, не готовність до змін і сприйняття цифрових технологій як щось складне та незрозуміле).

Етичні виклики:

1. Захист даних (використання цифрових пристроїв, які збирають дані про фізичну активність, піднімає питання конфіденційності).

2. Залежність від технологій (надмірне впровадження технологій може призводити до зменшення реальної фізичної активності через залежність від гаджетів).

Інституційні виклики:

1. Відсутність стандартів (не має чітких національних стандартів щодо використання цифрових технологій у фізичній культурі).

2. Недостатнє фінансування з боку держави (не можливість навчальних закладів залучати додаткові ресурси для впровадження цифрових технологій).

Перспективні кроки подолання викликів: інвестиції у технічне забезпечення (залучення грантів, державних програм фінансування, партнерських ініціатив із приватними компаніями, тощо); навчання педагогів (проведення тренінгів та курсів із цифрової грамотності для педагогів, зокрема викладачів фізичної культури); розробка методичних рекомендацій (створення програм, спрямованих на інтеграцію технологій у навчальний процес без шкоди для фізичної активності); поступове впровадження (почати із найпростіших цифрових рішень і поступово переходити до складніших інструментів); розвиток інфраструктури (забезпечення доступу до інтернету, створення сучасних спортивних залів із інтерактивним обладнанням).

Попри численні перешкоди, інтеграція цифрових технологій у фізичну культуру є перспективним напрямком, який може значно покращити якість навчання. Для подолання труднощів необхідна комплексна стратегія, яка включатиме технічну підтримку, навчання педагогів, адаптацію програм і доступ до фінансових ресурсів. Збалансований підхід дозволить зробити уроки фізичної культури сучасними, ефективними та цікавими для учасників навчального процесу.